

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-1250/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek, predsjednice vijeća, Željka Šarića, člana vijeća i suca izvjestitelja, dr. sc. Ante Perkušića, člana vijeća, Željka Pajalića, člana vijeća, te Josipa Turkalja, člana vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja Nina Commerce d.o.o., OIB: 68752705507, iz Zagreba, Slavonska avenija 19A i 2. tužitelja Stečajne mase iza Planika obuća d.o.o., OIB: 89986432118, iz Varaždina, Trakošćanska 9A, oboje zastupani po punomoćniku Zlatku Mičinu, odvjetniku u Zagrebu, protiv 1. tuženice Helene Krasnić, OIB: 34340238773, iz Zagreba, Gračanska cesta 79a, koju zastupa punomoćnik Tomislav Beloša, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Beloša & Jukić u Zagrebu, i 2. tuženika Dražana Mišure, OIB: 25477550135, iz Zagreba, I. Poljanice 3, kojeg zastupa punomoćnik Goran Smerdel, odvjetnik u Zagrebu, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja Ivančica d.d., OIB: 53925646045, iz Ivanca, P. Preradovića 12, kojeg zastupa punomoćnik Zlatko Žulić, odvjetnik u Ivancu, radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv dijela presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015., ispravljene rješenjem toga suda poslovni broj GŽ-4561/2014-6 od 16. veljače 2016., kojim je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1736/2009-74 od 18. travnja 2014., u sjednici održanoj 11. rujna 2024.,

p r e s u d i o j e:

I. Odbija se kao neosnovana revizija 1. tužitelja Nina Commerce d.o.o. protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015. u točki I. izreke u dijelu kojim je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1736/2009-74 od 18. travnja 2014. u točki IA) izreke i u prvom odlomku točke I izreke u tom dijelu.

r i j e š i o j e:

I. Prihvaća se revizija 1. tužitelja Nina Commerce d.o.o. i 2. tužitelja Stečajne mase iza Planika obuća d.o.o., ukidaju:

- presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015. u točki I izreke u dijelu kojim je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1736/2009-74 od 18. travnja 2014. u točki IB) izreke i u prvom odlomku točke I. izreke u tom dijelu,

- presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015. u točki II. izreke kojom je potvrđena odluka o trošku sadržana u presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1736/2009-74 od 18. travnja 2014. pod stavkom II. izreke u odnosu na I tuženicu do iznosa od 101.374,42 kn i pod stavkom IV. izreke u odnosu na 2. tuženika do iznosa od 101.970,67 kn,

- presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015. u točki IV izreke kojom je potvrđena odluka o trošku sadržana u presudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1736/2009-74 od 18. travnja 2014. u točkama III. i V. izreke,

kao i presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-1736/2009-74 od 18. travnja 2014. u tim dijelovima,

- rješenje Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015. u točki II. izreke,

te se predmet u tim dijelovima vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima revizijskog postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

III. Odbacuje se revizija 1. tužitelja Nina Commerce d.o.o. i 2. tužitelja Stečajne mase iza Planika obuća d.o.o. protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-4561/2014-2 od 23. studenog 2015. u točki I. izreke, kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Pobijanim dijelom drugostupanjske presude i rješenjem potvrđeni su prvostupanjska presuda i rješenje u dijelu u kojemu glase:

"I Odbijaju se I i II tužitelji s tužbenim zahtjevom koji glasi:

Presuda:

"Nalaže se 1. tuženici Heleni Krasnić, Zagreb, Gračanska cesta 79a i 2. tuženiku Dražanu Mišura, Zagreb, I poljanice br. 3 da tužiteljima, Nina Commerce d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 19a i Planika obuća d.o.o., Zagreb, Dukljaninova 3 solidarno isplate iznos od 5.613.217,72 kn sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 01. kolovoza 2008. godine do isplate po stopi koju popisuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke

koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena i to:

A) da 1.-tužitelju Nina Commerce d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija 19a solidarno isplate iznos od 1.070.756,61 kn sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 01. kolovoza 2008. godine do isplate po stopi koju propisuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

B) da 2. tužitelju Planika obuća d.o.o., Zagreb, Dukljaninova 3 solidarno isplate iznos od 4.542.461,11 kn sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 01. kolovoza 2008. godine do isplate po stopi koju propisuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena kao i da solidarno naknade tužiteljima parnične troškove, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se I tužitelju da I tuženici naknadi prouzrokovane parnične troškove u iznosu od 101.374,42 kn, u roku od 15 dana.

III Nalaže se II tužitelju da I tuženici naknadi prouzrokovane parnične troškove u iznosu od 265.656,25 kn, u roku od 15 dana.

IV Nalaže se I tužitelju da II tuženiku naknadi prouzrokovane parnične troškove u iznosu od 101.970,67 kn, u roku od 15 dana.

V Nalaže se II tužitelju da II tuženiku naknadi prouzrokovane parnične troškove u iznosu od 267.218,75 kn, u roku od 15 dana."

Rješenje:

"Odbija se prijedlog I i II tužitelja za određivanje privremene mjere zabranom otuđenja ili opterećenja nekretnina upisanih u z.k. ul. br. 3148 k.o. Šestine i to kč. br. 67/3 Dvorište, Graščica u površini od 670 m² i kč. br. 67/4 Dvorište, Graščica u površini od 670 m², kao neosnovan."

Odbijen je i zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbe."

2. Protiv tog dijela drugostupanjske presude i rješenja reviziju iz čl. 382. st. 1. t. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 - dalje ZPP) podnose tužitelji, kako navode, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP, bitne povrede odredaba parničnog postupka čl. 354. st. 1. ZPP učinjene pred drugostupanjskim sudom i pogrešne primjene materijalnog prava. Pobijaju, dakle, i odluku o trošku te rješenje o privremenoj mjeri. Traže naknadu troška revizijskog postupka.

3. Drugotuženik je u odgovoru na reviziju predložio odbiti je kao neosnovanu. Traži naknadu troška nastalog povodom podnošenja odgovora na reviziju.

4. Revizija je djelomično osnovana, djelomično neosnovana i djelomično nedopuštena.

5. U postupku pred nižestupanjskim sudovima utvrđeno je, da:

Prvotužitelj tužbeni zahtjev temelji na činjeničnoj osnovi iz koje bi proizlazilo da je:

- 9. srpnja 1992. sklopio kupoprodajni ugovor sa stečajnim upraviteljem Radne organizacije "Medveščak" u stečaju iz Zagreba, Kačićeva 7, kojim je kupio stečajnog dužnika kao pravnu osobu, u viđenom stanju i stupio u posjed,

- u vrijednost stečajnog dužnika uvrštena procijenjena vrijednost skladišnih objekata na adresi Graštica 4,

- tijekom 1993. i 1994. godine radi obavljanja svoje registrirane djelatnosti-uvoza robe i smještaja u carinsko (konsignacijsko) skladište izveo radove radi uređenja postojećih skladišnih objekata na adresi Zagreb, Graštica 4, i to dogradnju, rekonstrukciju, uređenje i preuređenje skladišta za koje je platio ukupno 770.726,00 kn,

- izveo i radove radi "izrade, dobave i montaže metalne hale" i "rekonstrukcije krova hale i izrade jarbola" na istoj adresi u vrijednosti od 64.281,00 DEM, što prema službenoj konverziji na dan 1. siječnja 2002. iznosi 32.796,43 EUR odnosno u kunskoj protuvrijednosti iznos od 244.910,61 kn.

Drugotužitelj tužbeni zahtjev temelji na činjeničnoj osnovi iz koje bi proizlazilo da je:

- 2. svibnja 2008. i 17. srpnja 2008. s I. tužiteljem sklopio Ugovore o skladištenju robe temeljem kojih je u prethodno navedena skladišta smještena na čuvanje njegova roba u ukupnoj vrijednosti od 3.112.526,00 kn.

- očekivana sredstva od prodaje prethodno navedene robe (75%) namijenio za nabavu robe od Hamman Company Limited, Hong Kong, koji ugovor nije realiziran, jer su mu tuženici otuđili robu iz navedenih skladišta i onemogućili prodaju, kao i ostvarenje planiranih prihoda, što je uzrokovalo propast navedenog posla i gubitak zarade u iznosu od 1.429.935,00 kn.

6. Nadalje, utvrđeno je da tužitelji tvrde da su tuženici 1. kolovoza 2008. promijenili lokote na ulazu u navedeno skladište i postavili zaštitare čime su spriječili 1. tužitelju ulaz u skladište navodeći da je ono u njihovom suvlasništvu te da je 20. kolovoza 2008. ponovno spriječen u ulasku u skladište kada je utvrdio da se skladište ruši, a da je roba iz skladišta izmještena. Temeljem iznesenih činjeničnih navoda 1. i 2. tužitelji potražuju od 1. i 2. tuženika naknadu štete i to 1. tužitelj za izvršena ulaganja

u ukupnom iznosu od 1.070.756,61 kn, a 2. tužitelj za oduzetu robu i izgublenu zaradu u ukupnom iznosu od 4.542.461,11 kn, sve sa zateznom kamatom od 1. kolovoza 2008. pa do isplate.

7. Pred nižestupanjskim sudovima utvrđeno je i kako između stranaka nije sporno, da:

- su 1. i 2. tuženici u vrijeme utuženja bili zemljišnoknjižni suvlasnici predmetne nekretnine svaki u ½ dijela označene kao k. č. br. 67/3 "skladište, voćnjak i stambena zgrada Grašćice br. 4." površine 371 čhv ranije upisane u zk. ul. br. 3148 k.o. Šestine, a sada u zk. ul. br. 73507 k.o. Šestine, koju su stekli temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 28. svibnja 2007. sklopljenog sa Oklobdžija-Plesić Gordanom iz Murtera, Pod Raduč 88 i Plesić-Kulušić Iris Petra iz Stuttgarta, Haussmannstr. 28, Republika Njemačka, kao prodavateljima,

- je čl. VI. toga Ugovora konstatirano da su kupci upoznati sa činjenicom da se na navedenom zemljištu nalazi montažna, bespravno postavljena zgrada od strane 1. tužitelja i da je pred prvostupanjskim sudom, od strane prodavateljica, 7. siječnja 2004. pokrenut parnični postupak radi iseljenja 1. tužitelja pod poslovnim brojem Ps-6/04 (koji je pravomoćno okončan prihvatanjem tužbenog zahtjeva 23. studenog 2010.), te da je 24. kolovoza 1994. doneseno rješenje o uklanjanju tog bespravno sagrađenog objekta,

- je predmetna nekretnina vraćena u suvlasništvo Oklobdžija-Plesić Gordani i Omčikus Nede (koja je potom svoj suvlasnički dio prodala Plesić-Kulušić Iris Petri) u postupku povrata temeljem rješenja Gradskog ureda za imovinskopravne poslove, Odjela za upravno-pravne poslove, Drugi odsjek, Klasa: UO/I942-01/97-06/273, URBROJ: 251-18-02/303-02-62 od 11. studenog 2002.,

- iz dostavne naredbe tog rješenja proizlazi da je dostavljeno punomoćniku 1. tužitelja na znanje,

- je navedeno rješenje postalo pravomoćno 6. prosinca 2002.,

- je čl. 4. tog rješenja utvrđeno da ima snagu ovršne isprave s danom pravomoćnosti i da s tim danom vlasnici mogu tražiti ispražnjenje i predaju u posjed vraćenih nekretnina,

- sporna nekretnina nije bila dio stečajne imovine Radne organizacije "Medveščak" u stečaju iz Zagreba, Kačićeva 7, niti je ta RO bila nositelj prava korištenja,

- je 1. tužitelj u postupku povrata predmetne nekretnine izgubio upravni spor,

- 1. tužitelj prema osobama kojima je predmetna nekretnina vraćena u suvlasništvo nije podnio zahtjev za naknadu troškova za izvršena ulaganja,

- je pravomoćnom presudom prvostupanjskog suda poslovni broj Ps-6/04 od 25. rujna 2007. naloženo ovdje 1. tužitelju predati predmetnu nekretninu, slobodnu od osoba i stvari, u posjed prodavateljicama i RH, dok je ovdje 1. tužitelj odbijen s protutužbenim zahtjevom na utvrđenje da je suvlasnik predmetne nekretnine u 2/3 dijela, jer predmetne nekretnine nije kupio kupoprodajnim ugovorom od 9. srpnja 1992., a ne postoje niti zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću (presuda je, ponavlja se, postala pravomoćna 23. studenog 2010.),

- je 2. tužitelj od ožujka 2008. bilo društvo kćer 1. tužitelja,

- su 1. i 2. tužitelji 2. svibnja 2008. i 17. srpnja 2008. sklopili ugovore o uskladištenju robe 2. tužitelja,

- je 1. tužitelj bio u posjedu predmetnih skladišnih prostora do 1. kolovoza 2008.,

- je 2. tužitelj početkom rujna 2008., u svojstvu kupca, sklopio ugovor o kupoprodaji robe s tvrtkom Hamman iz Hong Konga,

- je 1. tužitelj u listopadu i prosincu 2008. primio pisane zahtjeve 1. i 2. tuženika, ali je unatoč tome odbio preuzeti robu i opremu iz predmetnih skladišnih prostora tražeći da je 1. i 2. tuženici dostave u njegovo skladište na adresi u Zagrebu, Slavonska avenija 19, i da se roba preuzme komisijski uz prisustvo 2. tuženika ili osobe koju on opunomoći, dok je demontiranu skladišnu halu odbio preuzeti, jer je nema gdje staviti,

- je 1. tužitelj bio obaviješten od strane 1. i 2. tuženika o točnoj adresi gdje se izmještena roba i oprema iz predmetnih skladišnih prostora kao i demontirana hala, nalaze.

8. Drugostupanjski sud je pravomoćno odbio tužbeni zahtjev 1. tužitelja jer 1. tužitelj ne samo da nije tvrdio nego nije niti dokazao koji bi od utuženih troškova na ime ulaganja (dogradnje, rekonstrukcije, uređenja i preuređenja postojećeg skladišta te izrade, dobave i montaže metalne hale i rekonstrukcije krova hale) bili nužni ili pak korisni za vlasnike, kako prijašnje, tako i sadašnje, već upravo suprotno, proizlazi da su ti troškovi učinjeni isključivo radi koristi za vlastito poslovanje 1. tužitelja. Tužbeni zahtjev 2. tužitelja je odbijen jer prema Potvrdi PU Zagrebačke V PP Zagreb od 29. kolovoza 2008. (list 191 spisa) proizlazi da je 1. tužitelj na sugestiju policijskih službenika odbio pregledati i preuzeti robu iz predmetnih skladišta prije nego što je bila izmještena na drugu lokaciju radi čuvanja. S druge strane, s obzirom na sadržaj dopisa tuženika od 27. listopada 2008. i 3. prosinca 2008. proizlazi da je 1. tužitelj bio ponovljeno pozivan na preuzimanje predmetne robe i opreme i ujedno obaviješten o točnoj adresi gdje su izmještene, ali ih je on odbio preuzeti bez valjanog razloga. Stoga u predmetnom slučaju, po ocjeni toga suda, na strani 1. i 2. tuženika nema

protupravnosti, jer su dokazali da su poduzeli sve potrebne mjere za otklanjanje bilo kakve štete na robu i opremi 2. tužitelja.

9. "U povodu revizije iz članka 382. stavka 1. ovoga Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji." (čl. 392.a ZPP). Revizija se ne može podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja pa postojanje tog razloga koji tužitelji ističu u određenom dijelu revizije ovaj sud nije ispitivao.

10. Neosnovan je revizijski navod tužitelja da je drugostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 298. i čl. 370. ZPP, i to, kako navode tužitelji, iz razloga jer je utemeljio pobijanu presudu "na bitno drugačijim razlozima i stavovima" u odnosu na razloge i stavove prvostupanjskog suda. Naime, drugostupanjski sud je utemeljio pobijanu presudu na odredbi čl. 368. st. 2. ZPP jer je utvrdio da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, ali da je pravilnom primjenom materijalnog prava trebalo jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu, a što je bio ovlašten učiniti. S tim u vezi, tužitelji niti ne tvrde da su zbog drukčijeg pravnog stava drugostupanjskog suda u tom pogledu bili onemogućeni tijekom prvostupanjskog postupka iznijeti sve odlučne činjenice, dopuniti navode o važnim činjenicama ili označiti ili dopuniti dokazna sredstva koja se odnose na njihove navode, u smislu tada mjerodavne odredbe čl. 298. ZPP.

11. Nadalje, ovaj sud u potpunosti prihvaća pravno shvaćanje drugostupanjskog suda iz pobijane presude prema kojemu iz stanja spisa ne proizlazi koji bi od utuženih troškova na ime ulaganja (dogradnje, rekonstrukcije, uređenja i preuređenja postojećeg skladišta te izrade, dobave i montaže metalne hale i rekonstrukcije krova hale) bili nužni ili pak korisni (za tuženike), jer je utvrdio da iz stanja spisa proizlazi da su ti troškovi učinjeni isključivo radi koristi za vlastito poslovanje 1. tužitelja. To posebice kada se uzmu u obzir utvrđene činjenice da su ti troškovi učinjeni tijekom 1993. i 1994. radi obavljanja registrirane djelatnosti 1. tužitelja i da su tuženici samo mjesec dana nakon što su 1. kolovoza 2008. preuzeli posjed predmetne nekretnine angažirali treću osobu da sruši sporne objekte u cijelosti. Pritom, revidenti kada navode da iz dokaza priloženih spisima ne proizlazi da se radilo o ulaganjima koja su učinjena isključivo radi koristi za poslovanje 1. tužitelja zapravo iznose razlog pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja, a što, ponavlja se, nije dopušteno u ovom stadiju postupka.

12. S obzirom na takva utvrđenja i pravna shvaćanja drugostupanjskog suda, revizijski navodi 1. tužitelja da su tuženici povrijedili odredbe čl. 20. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 141/06, 46/08, 38/09 - dalje ZVDSP) nevažni su za ocjenu pravilnosti pobijane odluke u odnosu na 1. tužitelja jer u odnosu na njega nije odbijen tužbeni zahtjev iz razloga jer je samovlast dopuštena nego iz razloga jer 1. tužitelj nije imao nužne ili korisne troškove za vrijeme svog (poštenog) posjedovanja u smislu odredaba čl. 164. ZVDSP.

13. To su razlozi zašto je, primjenom čl. 393. ZPP, odlučeno kao u izreci ove presude.

14. Međutim, što se tiče revizije 2. tužitelja, osnovano, s tim u vezi, on u reviziji navodi da je postojala protupravnost na strani tuženika, i to upravo povreda odredbe čl. 20. ZVDSP prema kojoj je samovlast zabranjena. Navedeno ne mogu promijeniti (ekskulpirati) niti, u t. 8. citirane, činjenice na kojima je drugostupanjski sud utemeljio pobijanu presudu u odnosu na II.-tuženika, ni u pogledu protupravnosti, a niti u pogledu pasivne legitimacije na strani tuženika, i to iz sljedećih razloga.

15. "Vjerovnik dolazi u zakašnjenje ako bez osnovanog razloga odbije primiti ispunjenje ili ga svojim ponašanjem spriječi." (čl. 184. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, "Narodne novine" broj 35/05., 41/08., dalje ZOO)

"Kad je vjerovnik u zakašnjenju ili je nepoznat, ili kad je neizvjesno tko je vjerovnik, ili gdje se nalazi, ili kad je vjerovnik poslovno nesposoban, a nema zastupnika, dužnik može za vjerovnika položiti dugovanu stvar kod suda ili kod za to zakonom ovlaštene osobe." (čl. 186. st. 1. ZOO)

"Kad je objekt obveze neka stvar koja se ne može čuvati u sudskom pologu, dužnik može zahtijevati od suda da odredi osobu kojoj će predati stvar da je čuva o trošku i za račun vjerovnika." (čl. 188. st. 1. ZOO)

"Polaganjem dugovane stvari dužnik se oslobađa obveze u trenutku polaganja." (čl. 190. st. 1. ZOO).

16. Naime, iz citiranih zakonskih odredaba proizlazi da bi u konkretnom slučaju u kojemu je 1. tužitelj (u ime 2. tuženika) bez osnovanog razloga odbio primiti ispunjenje, tuženici mogli predati stvar koja se ne može čuvati u sudskom pologu (ovdje između pet i deset tisuća pari obuće i ostala roba) trećoj osobi (ovdje Jurici Juriću) da je čuva o trošku i za račun vjerovnika samo kad bi prethodno zahtijevali od suda da ga odredi za to. Kako to tuženici nisu učinili nisu se oslobodili obveze u smislu citirane odredbe čl. 190. st. 1. ZOO, pa su i nadalje ostali i odgovorni i pasivno legitimirani za ispunjenje predmetne obveze.

17. To su razlozi zašto je, primjenom čl. 395. st. 2. ZPP, odlučeno kao pod t. I. izreke rješenja jer je zbog pogrešne primjene materijalnog prava činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno i jer zbog toga nema uvjeta za preinaku pobijane presude, dok je, primjenom odredaba čl. 154. ZPP, odlučeno kao u preostalom dijelu t. I. izreke rješenja, jer odluka o trošku ovisi o odluci o glavnoj stvari, imajući pritom u vidu i činjenicu da je drugostupanjski sud donio odluku o trošku primjenom odredbe čl. 161. st. 2. ZPP.

18. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će uzeti u obzir sve navedeno u obrazloženju ovoga rješenja, iznijeti razloge o predloženim dokazima vještačenjem od strane 2. tuženika, kako "glede oduzete robe tako i glede izmakle dobiti", te donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

19. Uputa iz točke II. izreke rješenja utemeljena je na odredbi čl. 166. st. 4. ZPP.

20. Kao pod točkom III. izreke odlučeno je na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP u vezi s čl. 12. st. 1. mjerodavnog Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 1112/12, 25/13, 93/14) jer se, primjenom potonje odredbe, u ovršnom postupku i postupku osiguranja revizija može izjaviti samo ako odluka donesena u drugom stupnju ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, u skladu s pravilima parničnog postupka.

21. Naime, tužitelji nisu u ovoj reviziji ni naznačili pravno pitanje zbog kojega se revizija podnosi uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, a, posljedično tome, niti izložili razloge zbog kojih smatraju da je pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, pa je reviziju u tom dijelu trebalo odbaciti primjenom čl. 392.b st. 2. ZPP.

Zagreb, 11. rujna 2024.

Predsjednica vijeća
Renata Šantek

Dokument je elektronički potpisan:
Renata Šantek

Vrijeme potpisivanja:
07-10-2024
16:45:40

DN:
C=HR
O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3230353939363335323638
OU=Signature
S=Šantek
G=Renata
CN=Renata Šantek

Broj zapisa: **9-3086c-c47c8**

Kontrolni broj: **07d5f-74e2e-c4db3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Renata Šantek, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Vrhovni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.